

רע"פ 8781/16 - אהוד הלפרין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8781/16

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

אהוד הלפרין

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה בע"פ 1979-09-16 שניתן ביום 18.10.2016 על ידי כב' השופט הבכיר י' גרול וככ' השופטים כ' סעב ו-א' לוי

בעצמו
עו"ד בתשבע אבג'ז

בשם המבקש:
בשם המשיב:

החלטה

בקשה זו הועברה לטיפול בעת האחרונה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

1. בפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' הרכב השופטים: י' גריל (שופט בכיר), כ' סעב, א' לוי) בע"פ 18.10.216 מיום 1979-09-16, אשר דחה את ערעורו של המבוקש על הכרעת דיןו של בית משפט השלום בקריות בת"פ 19263-05-14 מיום 1.5.2016, במסגרת הורשע המבוקש בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

רקע והליכים קודמים

2. بتاريخ 12.05.2014 הוגש נגד המבוקש כתב אישום לבית משפט השלום, במסגרתו יוחסה לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש – עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

3. על פי עובדות כתב האישום, بتاريخ 22.05.2013 בסמוך לשעה 19:30, עמד המתלוון על מדרחבה מחוץ לבניין מגוריים, בסמוך לרכבו והמתין לבתו הקטינה. המבוקש, שהתגורר בבניין, ניגש אליו והחל/lgדפו, תוך שהוא מורה לו לעזוב את המקום. משסיבר המתלוון לעזוב את המקום, סטר לו המבוקש בלחוי השמאלית וכתוצאה נפלו ארצת משקפי הראייה שהרכיב המתלוון. המתלוון הדף את המבוקש לאחור וה מבוקש חבט בו בפנוי בשנית. על פי כתב האישום, כתוצאה ממשי המבוקש, נגרמו למTELון חבלות של ממש בדמות שריטה ושפוף בגשר האף.

4. بتاريخ 1.5.2016 הרשי בית משפט השלום את המבוקש (שהיה מיוצג באותה העת) בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, לאחר שמייעת ראיות ועדים. בית משפט השלום דחה את גרסתו של המבוקש כי "ניסה להגן על רכשו", וביקש למנוע מהTELון כניסה לשטח הבניין. כמו כן נקבע כמצאה עובדתי כי המבוקש הוא שיטר למTELון והTELון, בתגובה, הדף אותו ואז היכה אותו המבוקש שוב בפנוי ולאחר מכן שוב דחף המתלוון את המבוקש, שנפל ארצת (סעיף 40 להכרעת הדין). בית משפט השלום קבע גם כי העדים שהודיעו מטעם המשיבה, מהימנים עליו, חרף סכסוך השכנים בין המבוקש לבין איilo גרסתו של המבוקש התאפייה כగרסה מתפתחת, בלתי מهيmana ובלתי אפשרית ואין בה אף כדי להקים ספק סביר. משנקבע כי המבוקש לא הותקף ולא נמצא בסכנת תקיפה, לא מצא בית משפט השלום כל צורך לדון בטענת ההגנה העצמית של המבוקש.

5. بتاريخ 28.6.2016 גזר בית משפט השלום את דיןו של המבוקש והשיט עליו 4 חודשי מאסר על תנאי, לבול עبور על העבירה שבה הורשע במשך שנתיים; קנס בסך 2,000 ש"ח, או 7 ימי מאסר תמורה, ופייצוי למTELון בסך 5,000 ש"ח.

6. بتاريخ 4.9.2016 ערער המבוקש על הכרעת הדין שניתנה בעניינו, וטען, בין היתר, כי בית משפט השלום שגה עת שקבע כי עדותם של עדי המשיבה לרבות עדותו של המתלוון מהימנותם עליו, זאת על אף הסטיות שעלו מהן. עוד טען כי בית המשפט השלום שגה עת שלא קיבל את טענותו של המבוקש כי فعل מתוך הגנה עצמית לאחר שהותקף על ידי המתלוון. המשיבה טענה מנגד, כי דין הערעור להידוחות תוקן שהיא סומכת ידה על הכרעת דיןו של בית המשפט השלום.

7. בתאריך 18.10.2016 דחה בית המשפט המחויז את ערעורו של המבוקש, בקבועו, בין היתר, כי לא נפל כל פגם בהכרעת דינו של בית משפט השולם, זאת ממשום שבית משפט השולם ביסס את הכרעתו על התרשםתו מעדויות עדי המשיבה שנשמעו בפניו, ונמצאו מהימנות. עוד נקבע כי אין ממש בטעنته של המבוקש כי קמה לו הגנה עצמית או סיג לאחריות פלילתית, שכן קביעותיו העובדיות של בית משפט השולם, שוממות לחלוין את הקדקע מתחת לטענות אלו. נקבע, כי עיקר טענות המבוקש נוגעות לקביעות עובדיות ולממצא עובדה ומהימנות של בית משפט השולם, שבחן את גרסת המבוקש בזיהירות על רקע סכוך השכנים, וכי לא עולה בידו להראות כי מתקיים בעניינו חריג המצדיק התערבות ערצת העורור.

טענות הצדדים

8. בבקשתה שלפני חזר המבוקש על טענותו בעורור תוך פירוט רב של הסתירות העולות, לשיטתו, מהעדויות שנשמעו מטעם המשיבה, לרבות עדותו של המתalon. טענותו של המערער ממקדות, בין היתר, בסוגיות מיקום התרחשות האירוע, באופן התרחשותו ובסדר האירועים על ציר הזמן. בתוך כך תוקף המבוקש גם את מהימנותם של יתר עדוי התביעה, וטוען כי קיים ביןם "סכוך שכנים" שקדם לאירוע מושא כתוב האישום. המשיבה טוענת, מנגד, כי יש לדוחות את הבקשה בשם לב לכך שככל טענותו של המבוקש מופנות כלפי ממצא עובדה שנשמעו ונדחו על ידי הערכות הקודמות.

דין והכרעה

9. לאחר עיון בבקשתה למתן רשות ערעור, ובתגובה המשיבה לה הגעתו לכלל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות.

10. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלאול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלת משפטית או ציבורית - בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים (ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת או הדר חיפה), פ"ד ל(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07abo שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדקה מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דבר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). עיון בבקשתה שלפני, לאור העקרונות המנויים לעיל, מלמד כי בבקשתו של המבוקש אינה נמנית על אותם מקרים מיוחדים, המצדיקים מתן רשות ערעור.

11. המבוקש לא השכיל להציג בפני שאלת עקרונית כלשהי, החורגת מנסיבותיה הפרטניות של בקשתו, והשגוותיו השונות, רובן ככלן ממקדות אך במצבו עובדה וקביעות מהימנות שנקבעו על ידי העראה המבררת._CIDOU, התערבות ערכות הערעור אינה נוטה להתערב במקרה מהימנות ועובדת שנקבעו על ידי העראה הדינית לאחר התרשםתה הישרה מן העדים. לא כל שכן בכך הדבר כמשמעותו ב"גלאול שלישי", כבעניינו (רע"פ 8862/15 שלימוביץ' נ' מדינת ישראל 27.1.2016), רע"פ 6798/17 פלוני נ' מדינת ישראל (22.11.2017)). לאחר שבחנתי את טענות המבוקש, מצאתי כי מצד בית המשפט בדוחותיו את הערעור ולא מצאתי כי נפל כל פגם בהכרעתו. כך גם אני סבור כי נגרם למבוקש עיוות דין או כי מתעוררים בעניינו שיקולי צדק, אשר מצדדים לקיים הליך שיפוטי נוסף.

.12. נכון כל האמור לעיל, בקשה רשות הערעור נדחתת.

ניתנה היום, א' באיר התשע"ח (16.4.2018).

שפט
